

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Nygel Holmström*
 Härad: *Häradet* Adress: _____
 Socken: *St. Kjöpinge* Berättat av *Sven Nilsson*
 Uppteckningsår: *1935* Född år _____ i *St. Kjöpinge*

Uppteckningen rör	sid.
Ej skålla vättarna.	1.
Gåtor.	2-3.
Draga i fingrarna.	4.

Skriv endast på denna sida!

4 sid.

5339

1
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ej skälla vättarna.

När fruntimmerne hällde ut vatten från köket, så skulle de först hålla till med spannen, precis som om de skulle hålla ut vattnet men ändå inte göra det. Och så skulle de säga: "Undan med er nu, vättar, för här håller jag ut vatten." Sedan kunde de slå ut det utan att vättarna fick det på sig. Jag tror inte mor brydde sig om att göra det, fast hon sade många gånger, att så skulle man göra.

5339

9.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gåtor.

Där stod en män vid vår vägg.

Han hade horngap och läderskäg. - Svar: Tuppen.

Råven i Rom

han hade en hund.

Han hette som du,

han hette som jag.

Vad hette hunden. - Svar: Vad.

Vem är det, som har fullt av sår, men ändå så
blöder han inte? - Svar: Huggebocken.

5339

3.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gåtor.

Hur många ärtor går i en tunna? - Svar: Inga går.

Hur många stenar gick till Lunds domkyrka. - Svar: D:o

Går och går, men kommer aldrig till dörren? - Svar: Klockan.

Tag täckelset av,

två fingrar begrav,

tag upp dem igen,

tak över sen. Svar: En pris snus.

5339

4.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Draga i fingrarna.

I unga dar, när en sprang till töser, skojade vi ibland med varandra på det viset, att vi drog varandra i fingrarna, och när det då spragade i dem (knakade i lederna) betydde det att man hade en fästmö, och ibland spragade det i flere stycken och det var det som var så roligt, när det blev många av det. Men det var ju bara skoj med det och en släppte ju gärna till handen, när det var någon, som kom och ville draga. Fast det var ju lite förargligt, om den som skulle vara ens fästmö också var med där.